

telmiségi ember, főleg a pedagógus, alkalmas és alkalmatlan időben egyaránt kiveszi részét ebből a munkából. Mert mindannyiunkhoz szól, mindenik pedagógusnak üzeni Sütő András, hogy: „*Ide nem úrnak, hanem szolgálni jöttünk uram! Persze nem kiszolgálni.*”

Boldizsár Zeyk Imre

A nagy évforduló jegyében

2000. október 12–14-én tartottuk meg a Szarvas Gábor Nyelvművelő Napokat Adán. Ebben az évben különösen fontos volt számunkra a rendezvény, hiszen a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma a Magyar Millennium alkalmából kiírt pályázatán az adai Szarvas Gábor Nyelvművelő Napokat a minisztérium *hivatalos millenniumi rendezvényei* közé sorolta, s ugyanekkor ünnepeltük a nyelvművelő napok 30 éves évfordulóját is.

1970-ben tartottunk első alkalommal nyelvművelő napokat Adán, Szarvas Gábor nyelvész szülőfalujában, tiszteletünk jeléül a nagy tudós iránt, aki egész életét az anyanyelv tisztaságáért vívott harcnak szentelte. Az ő kitartó, fáradhatatlan munkássága példaértékű mindannyiunk számára.

Bár az utóbbi évek társadalmi, politikai, gazdasági eseményei a Délvidéken nem mozdították elő a magyar nyelv ügyét, mi mégis vállaltuk a nyelvművelés nehéz, de szép feladatát, mint a megmaradásunkért vívott harc egyik formáját. Magunkévá tettük Tolnai Vilmos Halhatatlan magyar nyelv című tanulmányának gondolatát: „Vedd el a nemzet nyelvét, s a nemzet megszűnt az lenni, ami volt: Nyom nélkül elenyészik, beleolvad, belehal az őt környező népek tengerébe”.

Az idei év különösen kritikus volt ilyen szempontból, hiszen 2000. október 5-én a politikai zavargások egész Szerbia területén azt sugallták, hogy a jubileumi nyelvművelő napokat nem tarthatjuk meg. Azonban a kitartásunknak köszönhetően mégis sikerült megünnepelnünk a 30 éves évfordulót.

Ünnepségsorozatunkat szokásunkhoz híven a középiskolások beszédművészeti vetélkedőjével kezdtük. A 22 versenyző középiskolás diák igazi élményt nyújtott a hallgatóságnak a két részből álló beszédversenyen. Ezt pénteken, 13-án, az általános iskolások játékos nyelvi vetélkedője követte, majd 14-én, Szarvas Gábor mellszobrának megkoszorúzása után, dokumentumkiállítás megnyitására került sor a 30 év anyagából. A tudományos ülészak témája ez volt: Anyanyelvünk a harmadik évezred küszöbén. Jeles magyarországi és hazai nyelvészek értekezései hangzottak el a következő címmel *Sebestyén Árpád: Nyelvi norma és nyelvszemlélet, Ágoston Mihály: A „küszöbátlépés” néhány kulcskérdése, Szűts László: Nyelvművelésünk feladatai, Hajnal Jenő: Anyanyelvünk és anyanyelvű kultúránk esélyei a harmadik évezred küszöbén, Wacha Imre: Kiejtésünk változásai, Papp György: Írott nyelvünk és változási jellemzői.* A Szarvas Gábor Emlékérmét az idén Utasi Jenő atyának, a tótfalusi plébános úrnak ítélte a bírálóbizottság; ő éveken át erkölcsi és anyagi támogatója volt a nyelvművelő napoknak.

Külön élmény volt számunkra Ferenczi Éva művésznőnek, a Magyar Kollégium tagjának előadóestje, aki Idvezlégység Szent István királ című műsorával szerzett mindannyiunknak őszinte örömet. Ezt a felejthetetlen esetét ezúton is szeretném megköszönni a művésznőnek, Ferenczi Évának, Földiák Andrásnak, a Magyar Művelődési Intézet igazgatójának, Romhányi Andrásnak, a Magyar Kollégium szervezőjének. Köszönöm, hogy ellátogattak hozzánk, és igazi ünneppé varázsolták az estét.

Szabó Szabados Ilona